

Arrest

nr. 319 966 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. CAELEN
Hasseltweg 406/1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat K. CAELEN .

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 11 augustus 2022, dient op 12 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 12 oktober 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 5 juli 2024.

1.3. Op 22 augustus 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 23 augustus 2024 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en een Koerd te zijn. U bent een soennitisch moslim. U bent afkomstig uit de regio Zoach al-Zerai, in de stad Mosul. Van 2019 tot 2021 verbleef u in de provincie Karabuk in Turkije, omwille van uw masterstudies. U bent niet getrouwd en heeft geen kinderen. Uw vader overleed op 16 augustus 2021 aan kanker. Uw broer [A.] bevindt zich momenteel in België, waar hij op 28 oktober 2010 de vluchtelingenstatus verkreeg (CG [...] & OV [...]). De rest van uw familie bevindt zich momenteel nog steeds in Mosul, Irak.

In juli 2021 keerde u, na het voltooien van uw masterstudies in Turkije, terug naar Irak. U vond echter niet meteen een job in uw specialiteitsgebied, en begon daarom te werken in een (volks)restaurant, gelegen tegenover de universiteit van Mosul. U begon hier te werken vier à vijf maanden vóór het incident op 30 juni 2022.

De laatste twee maanden dat u in het restaurant werkte, begon er een groepje van drie of vier leden van de militie 'Asa'ib ahl al-Haqq' naar het restaurant te komen. De laatste maand begonnen ze u verbaal aan te vallen. Dit gebeurde drie tot vijf keer. Ze zeiden u telkens dat u Koerdisch was, en dat alle Koerden verraders zijn, en vroegen u waarom u niet in Koerdistan leefde.

Op 30 juni 2022 was u het beu en antwoordde u hen een eerste keer, en zei hen dat zij de reden waren voor de vernieling van Mosul. Hierop begonnen ze u in het midden van het restaurant te slagen. De baas van het restaurant kwam tussen, en zei hen dat u slechts een medewerker was, en niets gedaan had. Toen de militieleden zagen dat er veel klanten aanwezig waren, werden ze rustiger en lieten ze u los. Hierna ging u naar huis, rond vier uur in de namiddag. Diezelfde avond, rond acht of negen uur, belde uw baas en zei dat de militieleden naar hem waren gekomen, en naar uw adres hadden gevraagd. Van zodra u dit hoorde, verliet u uw huis en ging naar een vriend, die ook in Mosul woonde.

De volgende ochtend kwamen de militieleden bij u thuis langs. Ze zeiden tegen uw familie dat u hen verbaal had vernederd. Ze namen op dat moment ook [R.] en [S.], twee broers van u, mee, om druk te leggen zodat u zou komen. Diezelfde dag belde uw collega die dichtbij u woonde, en informeerde u over het voorval, en ook uw familie bracht u op de hoogte. U bleef hierna nog twee dagen in het huis van uw vriend en verliet vervolgens het land. U verliet Irak op 2 juli 2022 en reisde via Turkije, Bulgarije, Roemenië, en enkele onbekende landen, naar België, waar u op 11 augustus 2022 aankwam, en daags nadien een verzoek om internationale bescherming indiende.

De militieleden hielden uw broers een week à tien dagen gevangen, en toen ze doorhadden dat u het land verlaten had, lieten ze hen vrij.

Een maand na de vrijlating van uw broers kwamen de militieleden nogmaals langs uw huis, om zich ervan te verzekeren dat u niet aanwezig was. Twee maanden later kwamen ze nog twee keer in dezelfde maand langs.

Bij terugkeer naar Irak vreest u bedreiging, ontvoering of moord.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originelen neer: uw Belgisch voorlopig rijbewijs, uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw arbeidsovereenkomst van in België, uw mutualiteitsklevers van in België, en taalcertificaten Nederlands in uw hoofde. U legt tevens kopieën van de volgende documenten neer: uw paspoort, uw woonstkaart, een uittreksel van het bevolkingsregister in Irak, uw studiedocumenten van Irak en Turkije, een document betreffende uw afspraak met de Iraakse overheid met het oog op een tewerkstelling, uw huurovereenkomst van in België, uw attest van gezinssamenstelling, en uw loonbrieven in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofddorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Zo dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met uw problemen.

U verklaart dat u in juli 2021 vanuit Turkije terugkeerde naar Irak, na het vervolledigen van uw masterstudies (CGVS, p. 7). U begon vervolgens in een restaurant te werken, ongeveer vier à vijf maanden voor het voorval op 30 juni 2022 (CGVS, p. 9-10). Dit restaurant lag in de wijk Jama Sa Cafea, recht tegenover de universiteit "Jama Al-Zafaia" (CGVS, p. 10). Dient te worden opgemerkt dat het CGVS deze tewerkstelling momenteel niet betwist. Echter, de problemen die u op uw werkplaats zou hebben meegemaakt, kunnen niet worden geloofd.

U stelt dat u door klanten van het restaurant verbaal werd aangevallen (CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer dit begon, stelt u initieel dat het gebeurde in de zevende maand, dus op het einde van de eerste maand dat u er werkte (CGVS, p. 11). Later echter, stelt u dat u vier maanden in het restaurant heeft gewerkt, en dat de problemen pas de laatste maand dat u er aan het werk was, zijn begonnen (CGVS, p. 12). Uw wijzigende verklaringen omtrent de tijdssituering van de problemen in de zaak waar u werkte, ondermijnen de geloofwaardigheid ervan. Tevens bevreemdend is dat u niet met zekerheid kan zeggen hoeveel personen u verbaal aanvielen. U die vraag gesteld, antwoordt u "drie of vier", u kan het zich niet herinneren (CGVS, p. 11). Men dunkt echter dat u nog wel zou weten door hoeveel personen u werd lastiggevallen in het restaurant. Verder heeft u slechts zeer beperkte informatie omtrent de personen zelf die u zouden hebben lastig gevallen. Gevraagd wie deze mensen waren, stelt u dat ze van Asa'ib Ahl al-Haqq waren (CGVS, p. 11-12). Hun namen kent u echter niet (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe u wist dat ze tot die bepaalde militie behoorden, stelt u dat de meerderheid van die militie in Mosul leeft, en dat het ook die militie is die in Mosul het meeste tegen de Koerden en de soennieten is (CGVS, p. 12). U verklaart verder dat ze een legeruitrusting aanhadden die niet hetzelfde was als die van het officiële Irakese leger (CGVS, p. 24). Er stond echter nergens op tot welke militie ze behoorden, maar u was zeker dat ze tot Asa'ib Ahl al-Haqq behoorden omdat dit de militie was die over Mosul regeerde (CGVS, p. 24). Dat u daadwerkelijk te maken had met militieleden van Asa'ib Ahl al-Haqq betreft dus een louter vermoeden in uw hoofde. Gevraagd of u wist of het om hooggeplaatste personen binnen de militie ging, antwoordt u dat ze geen hoge plaats hadden, maar dat één van hen luitenant was en de anderen gewone soldaten, omdat dit altijd zo was (CGVS, p. 24). Ook dit is echter louter giswerk van uw kant. Gevraagd vanwaar deze personen afkomstig waren, stelt u dat ze niet van Mosul waren, en dat ze daar waren om over Mosul te kunnen regeren (CGVS, p. 12). Opnieuw is dit een heel algemeen en hypothetisch antwoord, en verduidelijkt u geenszins met wie u precies te maken had.

U verklaart dat ze zeiden dat u een Koerd en aldus een verrader, én dat u niet hetzelfde statuut had als Arabieren (CGVS, p. 9 & 13). Merkwaardig is echter dat u, vooraleer u met deze job in het restaurant begon, nooit problemen heeft gekend, behalve soms wel eens werd uitgelachen omwille van uw Koerdische identiteit (CGVS, p. 11). Dit was echter vaak plagerij, en dan namen jullie het niet serieus, zo stelt u (CGVS, p. 21). Met andere mensen had u nooit problemen, ondanks dat ze wisten dat u Koerdisch was (CGVS, p. 13). Bovendien stelt u dat er veel politie en milities naar het restaurant kwamen, en dat er nog Koerden in de buurt van het restaurant woonden (CGVS, p. 9-10). Waarom u persoonlijk dan juist op een dergelijke manier werd bedreigd, is niet duidelijk. Gevraagd waarom u net op dat moment plots problemen ervaarde, antwoordt u dat u dit niet weet, maar dat het was omdat ze te weten kwamen dat u Koerdisch was (CGVS, p. 13). In het begin wanneer ze langskwamen, waren er immers geen problemen, deze begonnen pas nadat ze al een maand klant waren (CGVS, p. 12). U stelt echter dat de klanten die er kwamen wel degelijk wisten dat u Koerdisch was (CGVS, p. 13). In dit opzicht is het niet geloofwaardig dat de militieleden hier dan pas na een maand zouden achter komen, ondanks dat ze regelmatig naar het restaurant kwamen. Ook waarom u dus net vanaf dat moment problemen ervaarde, kan u niet afdoende verduidelijken.

Bevreemdend is tevens dat u niet exact kan zeggen hoe vaak ze u verbaal hebben lastiggevallen, initieel stelt u drie of vier keer, later stelt u dan weer drie tot vijf keer, u weet het niet (CGVS, p. 12-13). Opnieuw komt dit weinig ernstig over. Gelet op het ingrijpend karakter van deze incidenten voor u persoonlijk, is het allesbehalve aannemelijk dat u niet eens meer zou weten hoe vaak zo'n incident zich voordeed.

Gevraagd of u met iemand sprak over deze verbale incidenten, stelt u dat u enkel met uw familie sprak (CGVS, p. 13). Gevraagd waarom u geen hulp vroeg aan uw baas, vraagt u wat hij zou hebben kunnen doen (CGVS, p. 13).

U stelt dat hij niets kon doen, het was onmogelijk om milities buiten te zetten (CGVS, p. 13). U verklaart dat u de militieleden op 30 juni 2022 van repliek diende (CGVS, p. 13-14). Gevraagd waarom u op dat moment besloot om hen van antwoord te dienen, ondanks dat u wist dat het wel eens gevaarlijk kon zijn, stelt u dat de reden was omdat u het beu was, het was sterker dan uzelf (CGVS, p. 14). Het is echter niet logisch dat u verklaart dat men niets kon doen tegen milities en dat zij de macht in handen hadden, maar dat u toch

besloot hen op uw beurt aan te vallen (CGVS, p. 9 & 13). Logischerwijze zou men toch kunnen verwachten dat u eerst de zaak zou hebben besproken met uw werkgever alvorens zelf in de aanval te gaan, met alle gevolgen van dien.

U verklaart dat ze u hierna, in het bijzijn van iedereen, zijn beginnen slaan (CGVS, p. 14). U stelt echter dat dit hun reputatie schade kon toebrengen, ze vielen immers normaal gezien hun tegenstanders heimelijk of op een onopvallend manier aan (CGVS, p. 15). In dit opzicht is het dus allesbehalve logisch dat ze u daar plots zouden hebben aangevallen, te meer u stelt dat al uw collega's die dag aan het werk waren omdat het er zo druk was, en dat er dus veel klanten in het restaurant waren (CGVS, p. 14). Dat de militieleden dan net op zo'n moment hun agressie niet te baas konden, komt evenmin aannemelijk over. U stelt dat ze stopten wanneer ze zagen dat er veel volk was (CGVS, p. 9 & 14-15). In alle redelijkheid moge men aannemen dat de militieleden al deze mensen ook al wel zouden hebben opgemerkt alvorens ze u te lijf gingen. Hiernaar gevraagd, kan u niet echt een antwoord geven (CGVS, p. 15). U stelt dat ze inderdaad vanaf het begin zagen dat er veel volk was, en dat het misschien een stommitieit van hen was (CGVS, p. 15). Uw onlogische en vage verklaringen ondermijnen andermaal de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen.

U stelt dat u hierna naar huis ben gegaan (CGVS, p. 15). Merkwaardig is echter dat u niet weet wat er daarna nog gebeurde, en of de militieleden ook direct zijn weggegaan of niet (CGVS, p. 15). Dit is niet aannemelijk, aangezien u uw baas hierna nog sprak via de telefoon (CGVS, p. 15). Men zou kunnen verwachten dat hij u toen wel zou hebben verteld wat er verder nog was gebeurd, op zijn minst dat u hier zelf naar zou hebben gevraagd. Bovendien is het bevreemdend dat u niet weet wanneer de militieleden uw baas juist om uw adres kwamen vragen (CGVS, p. 16). Uw baas belde u tussen acht en negen uur 's avonds, maar hoelang hij hiervoor met de militieleden sprak, weet u niet (CGVS, p. 16). U vroeg het hem ook niet (CGVS, p. 16). Dit is nochtans bezwaarlijk een detail te noemen, gelet op het belang hiervan voor het inschatten van de dringendheid van het gevaar naar u toe. Dat u hier niets meer over kan zeggen, wijst op een gebrek aan interesse in uw eigen verhaal en ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreiging.

U stelt dat er de volgende ochtend twee auto's van de militie naar uw huis kwamen (CGVS, p. 16). Bevreemdend is echter dat u niet kan zeggen hoeveel personen er langskwamen (CGVS, p. 16). U stelt bovendien dat dezelfde militieleden die naar het restaurant kwamen, hier ook aanwezig waren (CGVS, p. 16). Gevraagd hoe u dit wist, stelt u dat er enkele huizen verder een collega van u woonde, en dat hij dit had zien gebeuren, en de militieleden had herkend (CGVS, p. 16). Dat die persoon, vanop een zekere afstand met zekerheid kon zeggen dat het over dezelfde militieleden ging, lijkt weinig plausibel.

U verklaart verder dat, toen de militieleden u niet direct konden vinden, ze meteen uw broers hebben meegenomen (CGVS, p. 17). Bevreemdend is dat u niet weet naar waar ze uw broers juist meenamen, ondanks dat u verklaart dat u achteraf nog veel contact met hen heeft gehad, en dit tot op heden (CGVS, p. 17). U stelt dat u het hen wel heeft gevraagd, maar dat ze zeiden dat ze naar een tijdelijke gevangenis of centrum van de militie in Mosul waren gebracht; welke gevangenis of centrum het dan betrof weet u niet, omdat u dit niet heeft gevraagd (CGVS, p. 17). Dit laatste doet toch wel de wenkbrauwen fronsen. U kan daarnaast ook niet zeggen hoe deze gevangenis of centrum er dan juist uitzag, zelfs als ze u dit zouden hebben verteld, herinnert u het zich niet meer, zo verklaart u (CGVS, p. 18). Andermaal getuigt dit alles van weinig interesse in de situatie van uw broers, die het gevolg zou zijn geweest van uw eigen problemen. Ook wat er juist met uw broers was gebeurd tijdens die gevangenschap weet u niet, u denkt verbale aanvallen maar of ze ook fysiek werden aangevallen/mishandeld weet u niet, omdat u het zich niet herinnert (CGVS, p. 17). Uw uitleg kan geenszins overtuigen. Meer zelfs, u stelt dat u hen wel vroeg wat er was gebeurd, maar u herinnert zich niet wat ze toen hebben gezegd (CGVS, p. 17). Opnieuw doet dit twijfelen aan de oprechtheid van uw verklaringen. Ook hoelang ze in totaal zijn vastgehouden, kan u niet met zekerheid zeggen, enkel dat het een week à tien dagen was; u kan niet precieser zijn (CGVS, p. 18). Uw gebrek aan informatie omtrent de gevangenschap van uw broers, als gevolg van uw aanvaring met de militie, maakt dat het CGVS hier weinig of geen enkel geloof kan aan hechten.

U stelt dat de militieleden na de vrijlating van uw broers nog drie keer langs jullie huis kwamen om te kijken of u al dan niet aanwezig was (CGVS, p. 19). U weet echter niet met hoeveel personen ze de eerste keer zijn langsgekomen, noch of het de daarop volgende keren altijd dezelfde personen waren of niet (CGVS, p. 19-20). De laatste keer zou bovendien drie maanden na de vrijlating van uw broers zijn geweest, dus in oktober 2022 (CGVS, p. 20). Hierna hoorde uw familie niets meer van hen (CGVS, p. 20). U stelt verder dat het goed gaat met uw familie (CGVS, p. 6). Mocht de militie het werkelijk op u, en bij uitbreiding op uw familie hebben gemunt, is het bijzonder vreemd dat ze sindsdien niets meer van hen hebben laten horen. Dit alles ondermijnt verder de oprechtheid van uw relaas.

Dient daarenboven te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u verklaart dat u een afspraak had gepland bij de Irakese overheid op 12 juni 2024, om eventueel bij de overheid te kunnen gaan werken (CGVS, p. 7). U postuleerde hier online voor, twee maanden geleden (CGVS, p. 7). U kreeg een afspraak

maar kon hier dus niet naartoe gaan (CGVS, p. 7). Het is enorm bevreemdend dat u hier in België stappen zou zetten om een job te vinden in Irak, en dan nog uitgerekend bij de Iraaks overheid, waarvan is geweten dat deze in zekere mate is geïnfiltreerd door sjiiitische milities. Dit terwijl uit uw verzoek om internationale bescherming logischerwijze volgt dat u niet terug naar Irak kan gaan uit vrees voor vervolging. Hiernaar gevraagd, stelt u dat er geen kans meer zou zijn om opnieuw te postuleren, en dat u het deed uit nieuwsgierigheid, omdat u wou weten welke resultaten dit zou geven (CGVS, p. 8). Deze uitleg tart elke verbeelding. Dat u nog actief postuleerde voor een job in Irak, en dan nog bij de overheid, ondermijnt andermaal de geloofwaardigheid van de door u geopperde vrees voor vervolging.

Het gegeven dat een familielid van u, nl. uw broer [A.A.-M.] (CG [...] & OV [...]) hier in 2010 als vluchteling werd erkend, wijzigt evenmin bovenstaande appreciatie van uw asielverzoek. Wat de problemen van uw broer betreffen, dient te worden opgemerkt dat deze geenszins gerelateerd zijn aan uw asielrelaas. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u zou hebben gekend met een sjiiitische militie in Mosul. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de kopie van uw woonstkaart, de kopie van uw paspoort, en de kopie van het uittreksel uit het bevolkingsregister, duiden hoogstens uw identiteit en herkomst aan, hetgeen in deze beslissing momenteel niet wordt betwist. De kopieën van uw studiedocumenten zijn hoogstens een aanduiding van de door u genoten opleidingen, hetgeen in deze beslissing evenmin ter discussie staat. Wat de kopie van het document betreffende uw afspraak met de Iraakse overheid met het oog op een tewerkstelling betreft, werd deze démarche hierboven al besproken.

Bovendien is het zo dat alle soorten documenten afkomstig uit Irak insé onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel stukken tegen betaling worden verstrekt of vervalst, zowel in Irak als daarbuiten (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). Uw Belgisch voorlopig rijbewijs, uw arbeidsovereenkomst van in België, uw mutualiteitsklevers, en uw taalcertificaten Nederlands tenslotte, kunnen niet dienen ter staving van uw asielrelaas. Hetzelfde geldt voor de kopieën van uw huurovereenkomst in België, uw attest van gezinssamenstelling, en uw loonbrieven van in België.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqjune-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA

Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

Deze regio omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya. In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 4.133.536 inwoners.

Ondanks de overwegend soennitisch-Arabische bevolking is de provincie Ninewa een van de meest etnisch diverse provincies in Irak. De controle over de provincie is verdeeld onder verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Officieel valt de provincie onder het gezag van de Iraakse centrale overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter gecontroleerd door de Kurdistan Regional Government (KRG), dewelke ook de facto controle uitoefent over sommige delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast de Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/Yezidi Sinjar Resistance Units) en de Koerdische peshmerga, zijn er ook tal van andere lokale milities, al dan niet autonoom, actief in de regio die vaak slechts kleine delen ervan controleren. In oktober 2020 bereikten de Iraakse centrale overheid en de KRG een overeenkomst over gezamenlijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" is bedoeld om het veiligheids- en bestuursvacuüm op te vullen dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van IS, om gewapende groeperingen (zoals de PKK en de PMF) op te roepen om de regio te verlaten, en om de terugkeer van de Yezidi bevolking te bevorderen. Tot nu toe werd de overeenkomst slechts gedeeltelijk uitgevoerd en wordt ze verworpen door de groepen die de regio de facto controleren, namelijk de PMF en de YBS. Bijgevolg blijft de situatie in het district Sinjar gespannen. Er is nog altijd een veiligheids- en bestuursvacuüm en de milities van de PMF zijn uitgegroeid tot een economische en politieke macht. Ten slotte is er een aanzienlijke versnippering onder de veiligheidsactoren.

IS is nog altijd aanwezig in de provincie maar heeft zijn aanvallen op het grondgebied verminderd en gebruikt het in plaats daarvan eerder als logistiek centrum voor de andere provincies waar de groep nog steeds actief is. De organisatie opereert voornamelijk vanuit landelijke en afgelegen gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. De aanvallen nemen de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen of hinderlagen waarbij gebruik wordt gemaakt van geïmproviseerde bommen (IED's) en lichte wapens tegens de ISF en de PMF waarbij soms ook burgers geraakt worden. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van IS voerden de PMF en ISF grondoperaties uit tegen de terroristische organisatie. IS voerde ook aanvallen uit op ISF, PMF en burgers. Enkele jaren geleden begonnen de Iraakse autoriteiten muren op te richten aan de grens tussen Irak en Syrië om de bewegingsvrijheid van IS te beperken. Sindsdien werden verschillende van dergelijke muren opgetrokken.

Tussen 1 februari 2023 en 31 maart 2024 vonden verschillende incidenten met burgerslachtoffers plaats die werden toegeschreven aan personen die handelden in het kader van stammengeschillen of waarvan de daders onbekend blijven.

In dezelfde periode voerden de Turkse strijdkrachten luchtaanvallen uit op het grondgebied van de provincie, meer bepaald in de districten Akre en Sinjar. De doelwitten van deze aanvallen waren leden van de PMF, de YBS, aan de PKK gelieerde groepen en leden van de veiligheidstroepen van de KRG die op het grondgebied van de provincie aanwezig waren.

In de hele provincie doen zich veiligheidsincidenten voor, al vond de overgrote meerderheid plaats in het district Akre. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het totale aantal veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, en het aantal burgerslachtoffers bleef eveneens laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Met betrekking tot de provincie Ninewa schat IOM dat er heden 1.960.734 miljoen mensen naar de provincie zijn teruggekeerd. Dit cijfer komt overeen met meer dan 75 % van de totale ontheemde bevolking. 627.719 personen uit de provincie Ninewa zijn echter nog ontheemd, wat het hoogste aantal IDP's van alle Iraakse provincies is. Het percentage terugkeerders verschilt bovendien van district tot district. Afgezien van duurzame relocatie zijn er verschillende redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeren. Gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting, een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking, het ontbreken van verzoeningsinitiatieven om mogelijke represailles te voorkomen, en het ontbreken van de nodige documenten worden vermeld als redenen om niet terug te keren.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de commissarisgeneraal tot de conclusie gekomen dat niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EUAA Guidance Note in juni 2022 zodanig is veranderd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die naar Irak terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. tg. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa complex, problematisch en ernstig is en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit de provincie Ninewa wegens zijn specifiek profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming dan ook verleend. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel te worden vastgesteld dat er in de provincie Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Met enige welwillendheid stelt de Raad vast dat verzoeker in wezen een schending aanvoert van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker voert aan dat hij nieuwe stukken bijbrengt waaruit wel degelijk zal blijken dat zijn verhaal op correcte wijze verteld werd. Hij voegt toe dat hij aan de hand van deze nieuwe stukken kan staven dat zijn broer wel degelijk gearresteerd werd naar aanleiding van het gevecht op zijn werk met de militie Asa'ib Ahl al-Haqq. Hij besluit dat er, gelet op deze informatie, wel degelijk erkend dient te worden dat hij bij terugkeer naar Irak een risico loopt op bedreiging, ontvoering of moord.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend nieuw stuk:

- Bewijsstuk omtrent arrestatie broer cliënt.

3.2. Op 2 december 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waaraan hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Bewijsstukken omtrent arrestatie broers cliënt (inclusief vertaling).

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die

geldend in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest gedood of ontvoerd te worden door leden van de Asa'ib Ahl al-Haqq militie naar aanleiding van een incident, waarbij de militieleden hem verbaal vernederd hadden (NPO, p. 9).

4.3.2. In navolging van de commissaris-generaal wordt geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker zou hebben meegemaakt op zijn werkplaats waardoor hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. De volgende vaststellingen dringen zich op na lezing van het rechtsplegingsdossier:

- i) De geloofwaardigheid van de problemen, die verzoeker op zijn werkplaats zou hebben meegemaakt, wordt ondermijnd doordat (a) hij wijzigende verklaringen aflegt over de tijdsituering ervan; (b) hij niet kan aangeven door hoeveel personen hij werd lastig gevallen; (c) hij slechts zeer beperkte informatie heeft over de personen die hem zouden hebben lastig gevallen; (d) hij niet exact kan aangeven hoe vaak hij verbaal werd lastig gevallen; (e) het niet logisch is dat hij verklaart dat men niets kon doen tegen de milities en dat zij de macht in handen hadden, maar dat hij toch, zonder de zaak eerst met zijn werkgever te bespreken, besloot hen op zijn beurt aan te vallen; (f) het allesbehalve logisch is dat de militieleden hem plots zouden hebben aangevallen, terwijl hij stelt dat zij hun tegenstanders normaal heimelijk of op een onopvallende manier aanvallen, al zijn collega's die dag aan het werk waren en er veel klanten in het restaurant waren;
- ii) Het is niet duidelijk waarom verzoeker persoonlijk op dergelijke manier bedreigd werd, gezien (a) hij vooraleer hij de job in het restaurant begon, nooit problemen gekend heeft omwille van zijn Koerdische identiteit; (b) het niet geloofwaardig is dat de militieleden er pas na een maand zouden achter komen dat hij Koerdisch is;
- iii) Er kan geen geloof gehecht worden aan de gebeurtenissen na de aanvaring in het restaurant, gezien (a) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet wat er nog gebeurd is nadat hij naar huis is gegaan en of de militieleden al dan niet direct zijn vertrokken; (b) het bevreemdend is dat hij niet kan zeggen hoeveel personen er naar zijn huis kwamen; (c) het weinig plausibel is dat zijn collega, vanop een zekere afstand, met zekerheid kon zeggen dat het over dezelfde militieleden ging; (d) hij niet weet naar waar zijn broers werden meegenomen, noch wat er met hen gebeurd was tijdens hun gevangenschap, noch hoe lang ze werden vastgehouden; (e) hij niet weet met hoeveel personen zij de eerste keer na de vrijlating van zijn broers langskwamen, noch of het de daaropvolgende keren al dan niet dezelfde personen waren;
- iv) De oprechtheid van zijn relaas wordt verder ondermijnd door zijn verklaringen dat het goed gaat met zijn familie en dat zij sinds het laatste bezoek van de militieleden, drie maanden na de vrijlating van zijn broers, niets meer van hen gehoord hebben;
- v) De geloofwaardigheid van de door verzoeker geopperde vrees voor vervolging wordt andermaal ondermijnd nu uit de kopie van het document betreffende zijn afspraak met de Iraakse overheid blijkt dat hij in België nog actief postuleerde voor een job bij de Iraakse overheid;
- vi) Het gegeven dat verzoekers broer in 2010 in België erkend werd als vluchteling kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen, gezien elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden beoordeeld en de problemen van zijn broer geenszins gerelateerd zijn aan zijn asielrelaas;
- vii) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen nu (a) zijn identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, kopie van zijn woonkaart, kopie van zijn paspoort en kopie van het

uittreksel uit het bevolkingsregister hoogstens zijn identiteit en herkomst aanduiden, hetgeen in de bestreden beslissing niet betwist wordt; (b) de kopieën van zijn studentendocumenten hoogstens een aanduiding betreffen van de door hem genoten opleidingen, die evenmin ter discussie staan; (c) zijn Belgisch voorlopig rijbewijs, zijn arbeidsovereenkomst, zijn mutualiteitsklevers, zijn taalcertificaten Nederlands, de kopieën van zijn huurovereenkomst, zijn attest van gezinssamenstelling en zijn loonbrieven niet kunnen dienen ter staving van zijn asielrelaas.

4.3.3. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen enkele concrete poging om de *supra* geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt nochtans aan hem toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, wat hij echter in het geheel niet doet. De vaststellingen in de bestreden beslissing, die in hun geheel onbesproken worden gelaten door verzoeker, volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, namelijk zijn vrees voor de leden van de Asa'ib Ahl al-Haqq militie naar aanleiding van een incident op zijn werkplaats waarbij hij door hen verbaal vernederd werd.

In zijn verzoekschrift beperkt hij zich ertoe op te wijzen dat hij in bezit is van documenten waaruit blijkt dat hij wel degelijk gearresteerd werd naar aanleiding van een gevecht. In zijn aanvullende nota herhaalt hij voorgaande en voegt hij toe dat er een arrestatiebevel uitgevaardigd werd op zijn naam en dat hij bij terugkeer naar Irak voor de rechtbank zou moeten verschijnen naar aanleiding van een klacht, ingediend door Asa'ib Ahl al-Haqq.

Een loutere verwijzing naar 'nieuwe documenten' waarmee hij meent zijn vluchtrelaas te kunnen staven, volstaat niet om voormelde pertinente motieven onderuit te halen, nu deze stukken geen steun vinden in zijn verklaringen.

Volgens het arrestatiebevel op verzoekers naam van 5 juli 2022, heeft het Hof van Beroep van Ninewah besloten om hem, ingevolge een klacht die werd ingediend door veiligheidsfacties en informatie van de inlichtingendiensten, te arresteren en hem te beletten buiten Irak te reizen (aanvullende nota 02.12.24, stuk 1). Niet alleen heeft verzoeker op geen enkel moment, noch bij de DVZ, noch bij het CGVS, gewag gemaakt van een arrestatiebevel dat op zijn naam zou zijn uitgevaardigd, evenmin heeft hij met enig woord gerept over een klacht die door militieleden tegen hem zouden zijn ingediend. Het arrestatiebevel spreekt van een verbod om uit Irak te reizen, terwijl hij in staat was om op legale wijze naar Turkije te reizen (NPO, p. 8). Voorts bevat het arrestatiebevel op geen enkele wijze een weergave van de feiten zoals die door verzoeker werden voorgesteld, namelijk dat hij in een incident verzeild geraakte met de militieleden op zijn werkplaats, waardoor de inhoud ervan niet van die aard is om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen of te onderbouwen. Bovendien staat het arrestatiebevel haaks op zijn gedrag. In mei 2024 solliciteerde hij online voor een positie bij de Iraakse overheid, waarna er op 12 juni 2024 een afspraak werd ingepland, waar hij niet naartoe kon gaan (NPO, p. 7-8). Niet alleen doet het gegeven dat verzoeker "uit nieuwsgierigheid" postuleert bij de instanties die hem willen aanhouden en dat hij überhaupt op gesprek wordt uitgenodigd door deze instanties ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit arrestatiebevel, dit relativeert zijn gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Irak op ernstige wijze, zoals ook reeds op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

De inhoud van het arrestatiebevel jegens zijn broers strookt evenmin met verzoekers verklaringen (aanvullende nota 02.12.24, stuk 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft verzoeker aan dat zijn broers door de militieleden werden meegenomen en ongeveer één week à tien dagen werden vastgehouden alvorens zij vrijgelaten werden (NPO, p. 17). Gevraagd waarom de militieleden verzoekers broers vrijlieten, stelt hij dat dit kwam door een tussenkomst van zijn familie, die hen verzekerd had dat hij het land verlaten had en zij niet wisten waar hij was (NPO, p. 19). In het arrestatiebevel staat echter te lezen dat verzoekers broers vrijgelaten werden nadat er een borgtocht van 3.000.000 dinar betaald werd. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud nergens melding maakt van een betaling van dergelijk omvangrijk bedrag en een andere reden geeft voor de vrijlating van zijn broers is nefast voor de bewijswaarde van dit document. Bovendien geeft verzoeker nergens aan dat zijn broers momenteel slechts tijdelijk vrij zijn in afwachting van de behandeling van hun zaak. Hij verklaart dat de militieleden nog driemaal langskwamen om na te gaan of hij effectief niet thuis was, maar dat zij geen verdere actie ondernomen hebben tegen zijn familie (NPO, p. 20). Voorts bevat ook dit arrestatiebevel op geen enkele wijze een weergave van de feiten zoals die door verzoeker werden voorgesteld, namelijk dat hij in een incident verzeild geraakte met de militieleden op zijn werkplaats, waardoor de inhoud ervan niet van die aard is om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen.

Tot slot is ook de bewijswaarde van de twee arrestatiebevelen zeer relatief, nu het allebei kopieën betreffen die gemakkelijk manipuleerbaar zijn door knip- en plakwerk. Hierbij komt dat uit de beschikbare landeninformatie (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1) blijkt dat in Irak een hoog niveau van corruptie

heerst en dat zowat alle documenten relatieve bewijswaarde hebben, gezien ze kunnen worden nagemaakt en dat dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat.

Verzoeker biedt overigens geen zicht op de wijze waarop hij in bezit zou zijn gesteld van die documenten en de reden voor een dergelijke laattijdige neerlegging ervan. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud maakte hij geen enkel van de desbetreffende documenten, terwijl die op dat moment reeds twee jaar voorhanden waren.

Verzoeker is niet in staat om, middels het voorleggen van voormelde bijkomende stukken, een ander licht te werpen op de beoordeling van zijn vluchtrelaas, laat staan dat hij ze ontkracht of weerlegt, zodat ze onverminderd overeind blijven en integraal worden overgenomen.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Gelet op voorgaande uiteenzetting kan verzoeker zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn vluchtrelaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan andere problemen te hebben gekend in Irak.

4.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR *International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van januari 2024 als uit de *Country Guidance: Iraq* van EUAA van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist niet dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn regio van herkomst in Irak (NPO, p. 5), *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, kan worden geconcludeerd dat er actueel in de provincie Ninewa geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde *“Country Guidance Note”* over Irak van juni 2022 (p. 210-212). Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen, waarop voormelde analyse is gebaseerd, niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa voor hem dermate

verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Iraq* van juni 2022.

Verzoeker laat evenwel na het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Ninewa. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier kunnen evenmin dergelijke persoonlijke omstandigheden worden afgeleid.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In het rechtsplegingsdossier kunnen evenmin andere elementen ontwaard worden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken om over de grond van het beroep te kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftieng door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO